

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШИ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.com

Изх. ....

Дата 22.07.2018 г.

ДО
МИНИСТЕРСТВО НА
ПРАВОСЪДИЕТО

СТАНОВИЩЕ

ОТ ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

Относно:

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за правната помощ, обявен за обществено обсъждане на 22.06.2018 година, със срок на обществените консултации до 22.07.2018 година

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

На 22.06.2018 година в Портала за обществени консултации на Министерски съвет <http://www.strategy.bg> беше обявен за обществена консултация проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за правната помощ („Проекта” или „ЗИДЗПГ”).

На основания чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове, в определения срок за обществена консултация – до 22.07.2018 година, Висшият адвокатски съвет изразява настоящото становище по проекта, без то да претендира, че изчерпва всички бележки и предложения за необходимите промени в законопроекта.

1. По систематиката на Проекта.

1.1. ЗИДЗПП предвижда създаване на нова разпоредба на чл. 22, ал. 4 от закона, която регламентира нов начин на събиране на информация от гражданите имащи нужда от безплатна правна помощ по смисъла на чл. 22, ал. 1 от закона.

Разпоредбата на § 1 предвижда създаване на нова алинея 4 на чл. 22 със съдържание: *“Националното бюро за правна помощ служебно събира информация по ал. 2 и 3 и се снабдява с необходимите документи от съответните компетентни органи по електронен път.”*

Посочената разпоредба въвежда възможността на НБПП служебно да получава информация от всички ангажирани с предоставянето на информация държавни органи като НОИ, НАП, Агенция за социално подпомагане, Агенция по заетостта и Агенция по вписванията, необходими за своевременно вземане на решение за предоставяне на правна помощ на лицата по чл. 22, ал. 1 от ЗПП.

Висшият адвокатски съвет счита, че с предвижданата възможност НБПП да се снабдява служебно с необходимите документи, ще доведе до подобряване и ускоряване на процедурата по предоставяне на правна помощ, до своевременно предоставяне на правна помощ, до намаляване на административната тежест за гражданите, до стимулиране на мотивацията на нуждаещите се да кандидатстват за правна помощ. Висшият адвокатски съвет счита, че предвижданата алинея 4 на чл. 22 от Проекта ще доведе и до увеличаване на броя на получилите правна помощ лица, защото НБПП ще може служебно да получава необходимата му информация от горепосочените ведомства по електронен път-значително по-бързо в сравнение с метода, който се ползва досега – писмената кореспонденцията по отношение на кандидатстващите за правна помощ.

Висшият адвокатски съвет счита, че предвижданата възможност ще даде право на НБПП да извършва електронен обмен на данни между регистрите на НБПП и компетентните ведомства чрез системата REGIX, към Държавната агенция „Електронно управление“, за междурегистров обмен на данни.

Като предимство на проекта Висшия адвокатски съвет счита и обстоятелството, че не се предвижда въвеждането на такси за гражданите към НБПП в процедурата по предоставянето на правна помощ и събирането на необходимата в тази връзка информация.

Ето защо Висшият адвокатски съвет счита, че разпоредбата на § 1 от Проекта отговаря на целите и интересите на лицата, които са обхванати от приложното поле на Закона за правната помощ и е насочена към улесняване на процедурата по предоставяне на правна помощ и облекчаване на достъпа до правна помощ.

1.2. ЗИДЗПП предвижда създаване на нова разпоредба на чл. 25, ал. 3 от закона, която дава възможност Председателят на НБПП в случаите по чл. 21, т. 2 и 3 да предостави правна помощ в случай, че лицето е консултирано в Регионален център за консултиране към адвокатски съвет и е установено, че са били налице основанията по чл. 21, т. 2 и 3.

Разпоредбата на § 2 предвижда създаване на нова алинея 3 на чл. 25 със съдържание: *“В случаите по чл. 21, т. 2 и 3 решението за предоставяне на правна помощ и назначаване на адвокат се взема от председателя на НБПП, ако лицето е консултирано в Регионален център за консултиране към адвокатски съвет и е установено, че са налице основания за подготовка на документи за сезиране на разследващи органи или за образуване на дело. Решението се взема в 14-дневен срок от получаването на документите от съответния адвокатски съвет.”*

Тази нова разпоредба предвижда въвеждане на принципа за несменяемост на адвоката от консултацията до процесуалното представителство по делото.

Целта е да се постигне бързина при решаване проблемите на гражданите, за които е установено, че имат право на правна помощ и основания за изготвяне на документи за завеждане на дело, като се избегне повторното откриване на процедура за правна помощ от съда с искане за определяне на адвокат. Освен това по този начин се постига и процесуална икономия и бързина в съдебното производство, което е в интерес не само на гражданите, но и на съда.

Предложените изменения и допълнения в Закона за правната помощ ще създадат предпоставки за по пълна защита интересите на гражданите, които имат нужда от правна помощ, тъй като ще доведат до по-бързо и по-лесно получаване на правна помощ и по-голяма ефективност на процедурата по предоставянето ѝ. Гражданите ще получават съвременно консултация, правен съвет и подготовка на документи от определения в Регионалния център за консултиране адвокат, както и при необходимост процесуално представителство.

Адвокатският съвет определя адвокат от колегията, вписан в НРПП, за консултиране на лицето в РЦК. В случай, че консултираният гражданин е останал удовлетворен от консултацията, може със заявление да поиска от председателя на НБПП адвокатът предоставил консултация да бъде назначен за подготовка на документите за завеждане на дело и за процесуално представителство.

Целта на измененията е адвокатът, който е запознат с правния проблема да продължи да представлява лицето и по образуваното производство пред съда.

Аналогично е разрешението в чл. 26, ал. 2 ЗПП в действащия ЗПП.

С предложеното изменение се цели улеснение на гражданите и гарантиране правото им на избор на адвокат.

В същото време разпоредбата налага по прецизна редакция и съответно изменение в чл. 23, ал. 3 от ЗПП където в компетентните органи да бъде включено и Националното бюро за правна помощ. Проектната норма следва да бъде или самостоятелна нова алинея 6 на чл. 25, или да бъде създадена нова разпоредба чл. 25а.

Затова и Висшият адвокатски съвет предлага следните изменения и допълнения на разпоредби в ЗПП:

§ 2 В изречение първо и второ на чл. 23, ал. 3, след думата „съдът“ се добавя „или Националното бюро за правна помощ“.

В чл. 25 се създава нова алинея 6 със следното съдържание:

„В случаите когато е предоставена правна помощ чрез консултация в Регионален център за консултация и лицето е поискало допускане на правна помощ по чл. 21, т. 2 и т. 3, решението за предоставяне на правна помощ за подготовка на документи за завеждане на дело и назначаване на адвокат за процесуално представителство се взема от председателя на НБПП. Решението се постановява в 14-дневен срок от получаване на документите от съответния адвокатски съвет, установяващи че са налице основания за предоставяне на правна помощ, заедно с уведомително писмо за определеният адвокат за осъществяване на правната помощ. Отказът за предоставяне на правна помощ се мотивира и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

1.3. ЗИДЗПП предвижда изменение на редакцията на чл. 22, т. 7. С предлаганото изменение се предвижда разширяване нейното приложно поле, като е отпаднал вторият съюз “или” след думата “насилие”, а след думата “хора” се добавя израза “и други престъпления”.

Разпоредбата на § 3 предвижда допълване на съдържанието на чл. 22, т. 7 със следното съдържание:

Чл. 22 т. 7 “Пострадали от домашно или сексуално насилие, трафик на хора и други престъпления, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита.”

Висшият адвокатски съвет счита, че с предвижданото допълване на разпоредбата на чл. 22, т. 7 неоправдано се разширява приложното поле на предоставянето на безплатната правна помощ. Чл. 22 от ЗПП изчерпателно изброява случаите, при които се предоставя **безплатна правна помощ**. Българският законодател е предоставил безплатната правна помощ само на:

- лицата, които са със социални нужди – чл. 22, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 6, които обстоятелства следва да бъдат установявани от самите лица или по служебен път, каквото е предвиждането на новата алинея 4 на чл. 22;

- на пострадали от домашно или сексуално насилие и пострадали от трафик на хора;

- на чужденци, търсеци международна закрила, на бежанци и на лица, на които е отказан или отнет статут на лице без гражданство или е

прекратено производството за предоставяне на статут на лице без гражданство, т.е. на лица, спрямо които се провеждат производства само по два закона – Закона за убежището и бежанците и Закона за чужденците в Република България, които отразяват ангажиментите на българската държава по редица международни конвенции и европейското законодателство;

Към мотивите на законопроекта не са изложени доводи, които да обосновават допълването на разпоредбата на чл. 22, т. 7 с израза „всички други престъпления“. Логическата връзка на изброените в т. 7 видове посягателства върху личността насочва на извода, че с предлаганото допълнение се обхващат случаи на престъпления свързани с домашното или сексуалното насилие и от трафик на хора, но за престъпленията от такъв характер се предоставя правна помощ по общите правила, защото досегашната редакция на чл. 22, т. 7 не обхваща случаите на престъпления. Изразът „всякакви други престъпления“ необосновано разширява приложното поле на безплатната правна помощ и дава възможност да се прилага и по отношение на всякакви престъпления, а не само тези, които са свързани с домашно или сексуално насилие или трафик на хора.

С предвижданото допълване на разпоредбата на чл. 22, т. 7 практически се създава възможността да се предоставя безплатна правна помощ на пострадалите от **всички други престъпления**, при наличието на двете допълнителни условия – липса на средства за това и желание за адвокатска защита. Предвижданата възможност за предоставяне на безплатна правна помощ от Председателя на НБПП за всички други престъпления, освен тези свързани с домашно или сексуално насилие или спрямо пострадали лица от трафик на хора, не кореспондира с регламентираното в разпоредбата на чл. 27а от ЗПП задължение на НБПП в определени със закон случаи да изисква от лицата, на които е предоставена правна помощ възстановяване на НБПП направените разноски по предоставената правна помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗПП решението за предоставяне на правна помощ по чл. 21, т. 3 се взема от органа, който ръководи процесуалните действия, от съответния разследващ или митнически орган по молба на заинтересованото лице, или по силата на закона, като на лицето се разяснява, че в случай на осъдително решение или присъда, лицето дължи възстановяване на разноските за осъществената правна помощ.

Висшият адвокатски съвет счита, че с предвижданията на § 2 от Проекта, предоставянето на правната помощ по чл. 21, т. 3 вече може да става и след решение на Председателя на НБПП. Това обаче ще става по реда на новата алинея 3, в която не се предвижда възстановяване на разноските за осъществената правна помощ от лицето в случай на осъдително решение или присъда. С предвидената възможност безплатната правна помощ по чл. 22, т. 7 да се предоставя и по чл. 21, т. 3 стеснява възможностите, които органите по чл. 25, ал. 1 и по чл. 95 от ГПК имат при

преценката на необходимостта от предоставянето на правната помощ (включително и безплатната)

С предвидената възможност безплатната правна помощ по чл. 22, т. 7 да се предоставя и по чл. 21, т. 3 от Председателя на НБПП стеснява правомощията, които законодателят по силата на чл. 18 е възложил на адвокатските съвети да определят съобразно всеки конкретен случай (включително и при безплатната правна помощ) най-квалифицирания и най-опитния адвокат.

Ето защо Висшият адвокатски съвет счита, че разпоредбата на § 3, с която се предвижда разширяване на приложното поле на чл. 22, т. 7, е в пряко противоречие с разпоредбите на чл. 18, чл. 25, ал. 1 и чл. 27а от ЗПП, относно правомощията на адвокатските съвети по организацията на правната помощ, на органите по чл. 25, ал. 1 по вземане на решенията за предоставяне на правната помощ, както и относно възстановяването на предоставените средства за правна помощ от лицата, спрямо които е постановено осъдително решение или присъда.

2. Предложение за нови разпоредби в ЗИДЗПП:

2.1. Относно предлаганите изменения:

С разпоредбата на § 2 от Проекта, се създава нова ал. 3 на чл. 25, със следното съдържание:

„Чл. 25, ал. 3 В случаите по чл. 21, т. 2 и 3 решението за предоставяне на правна помощ и назначаване на адвокат се взема от председателя на НБПП, ако лицето е консултирано в Регионален център за консултиране към адвокатски съвет и е установено, че са налице основания за подготовка на документи за сезиране на разследващи органи или за образуване на дело. Решението се взема в 14-дневен срок от получаването на документите от съответния адвокатски съвет.“

Определянето от Председателя на НБПП на служебния защитник или особен представител по чл. 25, ал. 3 е пряко свързано с отразяванията в Националния регистър за правна помощ. Съгласно чл. 31 Националното бюро за правна помощ води Национален регистър за правна помощ на адвокатите, определени да осъществяват правна помощ по съдебни райони на съответните окръжни съдилища. По уредбата към настоящия момент лицата, които могат да осъществяват правна защита са само адвокатите, които се вписват в Националния регистър за правна помощ. Законът предвижда и условията за отказ да бъде вписан един адвокат в Националния регистър, както и за заличаването на вече вписан в регистъра адвокат.

Предоставената възможност на Председателя на НБПП да определя адвокат, който да осъществи допуснатата правна помощ по чл. 21 зависи изцяло от редовността на водените адвокатски регистри по Закона за адвокатурата от адвокатските съвети, относно правата на адвокатите, вписани в Националния регистър за правна помощ.

застрашени или нарушени. В изпълнение на посочените по-горе международни актове, българската държава е въвела механизъм за предоставяне на правна помощ със Закона за правната помощ. По силата на същия, българската държава е предоставила осъществяването на правото на защита на лицата, имащи нужда от правна помощ, само на адвокатите, като гаранция за конституционносъобразното упражняване правата на гражданите на територията на Република България. Ето защо връзката между Закона за правната помощ и Закона за адвокатурата е твърде тясна и свързана, като промените в единия закон неминуемо водят до промени и в другия.

В Закона за адвокатурата придобиването на правата на адвокат са уредени в разпоредбите на глава II. Съгласно тях придобиването на адвокатски права е сложен фактически състав, елементите на който следва да се намират в кумулативна взаимовръзка.

В контекста на гореизложеното след придобиването адвокатските права по Закона за адвокатурата, възниква възможността адвокатът да бъде вписан в Националния регистър за правна помощ и същият да упражнява правата си по Закона за правната помощ.

Проблеми в практиката поставя въпроса за временното преустановяване упражняването на адвокатската професия, лишаването от права и отписването на адвоката и тяхното отражение при осъществяването на правната помощ от адвокатите по реда на Закона за правната помощ.

В Закона за адвокатурата временното преустановяване на адвокатските права и отписването са регламентирани в разпоредбите на чл. 22, чл. 23 и чл. 144, ал. 2:

Чл. 22. (Доп. - ДВ, бр. 53 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2012 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 53 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът се отписва от адвокатската колегия, а адвокатът от Европейския съюз се отписва от Единния регистър на чуждестранните адвокати и от регистъра на чуждестранните адвокати към съответната адвокатска колегия: 1. по негова молба; 2. при наличие или настъпване на обстоятелство, което съставлява пречка по смисъла на чл. 5; 3. при лишаване от право да упражнява адвокатската професия по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5; 4. при поставяне под запрещение; 5. при смърт. (2) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) В случаите по т. 2 отписването става с решение на адвокатския съвет след събиране на доказателства и изслушване на адвоката или адвоката от Европейския съюз. (3) Решението за отписване по ал. 1, т. 2 - 4 подлежи на обжалване по реда на чл. 7.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2012 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз временно преустановява упражняването на адвокатската професия, когато бъде избран на длъжност, която е несъвместима с упражняването на адвокатската професия, както и поради болест или друга основателна причина. При временно преустановяване упражняването на адвокатската професия

Придобиването на адвокатската правоспособност, упражняването на адвокатската дейност и преустановяването ѝ, са уредени в Закона за адвокатурата. Практиката по уреждане на тези въпроси, съгласно Закона за адвокатурата е твърде разнопосочна особено по отношение на адвокатите, лишени от адвокатски права. В тази насока следва да се отбележи, че сериозни проблеми предизвикват въпросите свързани с правата на лишените от права адвокати по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5, срока, от който започват да се изпълняват тези наказания, след изтичането им дали ли е автоматично възстановяване на правата на лишения адвокат, какви са правомощията на адвокатските съвети при отбелязване на възстановяването на правата на лишения адвокат, както и необходимостта от извършване на преценката дали по отношение на лишения адвокат са налице положителната предпоставка по чл. 4, ал. 1, т. 5 и отрицателните предпоставки по чл. 5, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от Закона за адвокатурата. Тази преценка винаги е вторична и тя е последица от изтичане срока на лишаване от права на адвоката, а не е дейност, която следва да се извършва след като вече са възстановени правата на адвоката. На практика, при липсата на единна практика по Закона за адвокатурата, както и при липсата на актуална информация относно правата на адвокатите, предлаганата нова разпоредба на чл. 25, ал. 3, съчетана с прякото действие на Закона за адвокатурата по отношение на правата на служебните защитници, би създала възможност Председателя на НБЩ да определи служебен защитник, който вече не е адвокат и в този смисъл не би могъл да осъществява допуснатата правна помощ.

2.2. Уредбата на придобиването на адвокатската правоспособност, упражняването на адвокатската дейност и преустановяването ѝ в Закона за адвокатурата.

Законът за адвокатурата (ЗА) въвежда редица правила за придобиването на правоспособност, за упражняването на адвокатската дейност, както и за преустановяването ѝ.

Правото на защита на физическите лица, когато са нарушени или застрашени негови права и законни интереси е основен конституционно установен принцип в разпоредбата на чл. 56 от Конституцията на Република България. Това право по силата на чл. 134 от Конституцията се осъществява от адвокати по реда на Закона за адвокатурата, което от своя страна е гаранция за защита правата и свободите на гражданите. Правото на адвокатска защита е не само конституционно гарантирано (чл. 30, ал. 4 и ал. 5 от Конституцията), но е и прогласено като основно право в редица международни актове – Международния Пакт за граждански и политически права на ООН (чл. 2, т. 3, б. „b“, чл. 14, т. 3, б. „b“ и „d“), Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа (чл. 6, б. „c“), Хартата на основните права на Европейския съюз (чл. 47). В този смисъл правото на защита на гражданите не е право на адвоката, а е „право“ на физическото лице, чиито права и законни интереси са

адвокатът или адвокатът от Европейския съюз заплаща вноските към адвокатския съвет и Висшия адвокатски съвет, освен в случай на преустановяване поради болест. (2) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)
 Временното преустановяване на упражняването на адвокатска професия, както и възобновяването му се вписват в регистрите на адвокатската колегия, както и в Единния регистър на адвокатите, съответно в Единния регистър на чуждестранните адвокати въз основа на заявление на адвоката или на адвоката от Европейския съюз.

Чл. 144, ал. 2. Председателят на Висшия адвокатски съвет предприема действия за обнародване в "Държавен вестник" на решението, с което се налага дисциплинарно наказание по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5.

При съпоставката на действащата към момента уредба относно придобиването адвокатски права, временното преустановяване на адвокатската дейност и отписването е видно, че единствения орган, който решава въпросите за придобиването на адвокатски права, временното преустановяване на адвокатската дейност и отписването, са единствено и само адвокатските съвети и Висшия адвокатски съвет. В този смисъл дейността на Националното бюро за правна помощ по глава VI от ЗПП, както и на Председателя на НБПП по § 2 от Проекта са в пряка зависимост от разпоредбите на Закона за адвокатурата и действията на адвокатските съвети и Висшия адвокатски съвет.

Особени проблеми в практиката се поставят при приложените на разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 5, чл. 22, ал. 1, т. 3 и т. 3, във връзка с чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5, чл. 23 и чл. 144, ал. 2 относно влизане в сила на решението на дисциплинарния съд за лишаването от права по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5.

Така например нееднозначно е разбирането дали при временното преустановяване на права по реда на чл. 22, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5 е налице загубване на адвокатската правоспособност, налице ли е автоматично възстановяване на адвокатските права на дисциплинарно наказан адвокат след изтичане срока на дисциплинарното наказание, както и от кой момент за третите лица започва да действа влязлото в сила решение на дисциплинарния съд по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5.

Към настоящия момент с оглед предвижданата възможност Председателя на НБПП да определя адвокат, който да осъществява допуснатата правна помощ по чл. 21, т. 2 и 3 от ЗПП без да има актуална информация дали определения от него адвокат има адвокатски права, с оглед разминаването във времето на влизане в сила на решението на дисциплинарния съд за лишаването от права на адвоката и изпълнението на наложеното наказание, което става след публикуване на решението в Държавен вестник. Налице е един период от време, през който адвокатът, от една страна е лишен от право да упражнява адвокатска професия (датата на влизане на решението на дисциплинарния съд в сила), а от друга страна наказанието не е започнало да се изпълнява (тъй като публикацията в

Държавен вестник се извършва значително по-късно) и за всички трети лица, какъвто се явява и Председателя на НБПП, лишеният адвокат би могъл да бъде определен да осъществи допуснатата правна помощ, а той вече да няма право на това.

2.3. Предложения за нови разпоредби в ЗИДЗПП:

По съображенията, изложени в т. 2.1. и 2.2. Висшият адвокатски съвет счита, че в рамките на предоставената с разпоредбата на чл. 32, ал. 2, т. 1 и т. 4, б. "а" и "б" от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, законодателна техника, която предвижда основанието за приемане на правила, които са странични спрямо предмета на акта, но е необходимо да бъдат включени в него, както и приемането на определен нормативен акт (включително когато то е въвеждането на изискванията на Директиви или други актове на Европейския съюз), следва да бъдат приети **допълнителни разпоредби**.

Предложението на Висшия адвокатски съвет е да бъде създадена **Допълнителна разпоредба към ЗИДЗПП**, със следното съдържание:

§ 1. В Закона за адвокатурата (Обн. - ДВ, бр. 55 от 25.06.2004 г.; изм. и доп., бр. 43 от 20.05.2005 г.; в сила от 01.09.2005 г.; изм., бр. 79 от 04.10.2005 г.; в сила от 01.01.2006 г.; изм. и доп., бр. 10 от 31.01.2006 г.; изм., бр. 39 от 12.05.2006 г.; в сила от 12.05.2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г.; изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; изм., бр. 69 от 05.08.2008 г.; изм. и доп., бр. 53 от 13.07.2010 г.; изм., бр. 101 от 28.12.2010 г.; изм. и доп., бр. 82 от 21.10.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; изм. и доп., бр. 97 от 07.12.2012 г.; изм., бр. 32 от 22.04.2016 г. с решение № 4 от 12.04.2016 г. на КС на РБ по к.д. № 10/2015 г.) се правят следните изменения:

1. Чл. 22 се изменя така:

Чл. 22. (1) (Доп. - ДВ, бр. 53 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) *Адвокатът се отписва от адвокатската колегия, а адвокатът от Европейския съюз се отписва от Единния регистър на чуждестранните адвокати и от регистъра на чуждестранните адвокати към съответната адвокатска колегия:*

1. по негова молба;

Нова 2. при установена липса на предпоставките по чл. 4, както и при наличие или настъпване на обстоятелство, което съставлява пречка по смисъла на чл. 5;

3. при лишаване от право да упражнява адвокатската професия по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5;

4. при поставяне под запрещение;

Нова 5. при условията по чл. 23 ал. 3, изречение 2;

Нова 6. (предишна т. 5) при смърт.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) В случаите по т. 2 отписването става с решение на адвокатския съвет след събиране на доказателства.

(3) Решението за отписване по ал. 1, т. 4 и 5 подлежи на обжалване по реда на чл. 7.

Нова (4) Решението за отписване в случаите по чл. 22, ал. 1, т. 2 и 3 подлежи на обжалване пред Висшия адвокатски съвет. Решението на Висшия адвокатски съвет е окончателно

2. Чл. 23 се изменя така

Чл. 23.(1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз временно преустановява упражняването на адвокатската професия, когато бъде избран на длъжност, която е несъвместима с упражняването на адвокатската професия, както и поради болест или друга основателна причина, което обстоятелство е длъжен да заяви в тримесечен срок от неговото настъпване. При временно преустановяване упражняването на адвокатската професия адвокатът или адвокатът от Европейския съюз заплаща вноските към адвокатския съвет и Висшия адвокатски съвет, освен в случай на преустановяване по болест. В случай на временно преустановяване упражняването на адвокатската професия поради друга основателна причина, адвокатският съвет, както и Висшия адвокатски съвет, може да приеме решение временно да освободи адвоката от заплащане на дължимите вноски по чл. 49, ал. 1.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Временно преустановяване на упражняването на адвокатска професия, както и възобновяването му се вписват в регистрите на адвокатите, на младшите адвокати и на чуждестранните адвокати въз основа на заявление на адвоката или на адвоката от Европейския съюз.

Нова (3) В тримесечен срок от отпадане на причината за временно преустановяване упражняването на адвокатската професия, адвокатът е длъжен да заяви това обстоятелство пред адвокатския съвет. След изтичане на този срок, адвокатът се отписва от регистрите на адвокатите, на младшите адвокати и на чуждестранните адвокати, въз основа на решение на адвокатския съвет.

3. Създава се нов чл. 23а със следното съдържание:

Чл. 23а. (1) В тримесечен срок от изтичане срока на наказанието по чл. 133 ал. 1, т. 4 и т. 5 адвокатът подава заявление за вписване в регистъра на адвокатите, на младшите адвокати и на чуждестранните адвокати на адвокатската колегия, в която е бил вписан преди налагане на наказанието. Към заявлението си адвокатът прилага съответните документи, удостоверяващи наличието на обстоятелствата по чл. 4 и чл. 5, както и доказателства за изпълнение на всички парични задължения към адвокатската колегия и към Висшия адвокатски съвет.

(2) Ако не бъде спазен срокът по ал. 1 приемането и вписването става по общия ред.

4. Създава се нов чл. 23б със следното съдържание:

Чл. 23б. (1). Адвокат може да се премести в друга адвокатска колегия, като подаде заявление до колегията, чийто член желае да стане. Към заявлението се представят доказателства за адвокатския стаж, за изпълнено задължение по чл. 49, за липса на образувани проверки по чл. 137 и висящи дисциплинарни производства;

(2) Не се допуска преместване от една адвокатска колегия в друга при:

1. неизпълнено задължение по чл. 49;

2. неприключила проверка по чл. 137 или висящо дисциплинарно производство;

(3) Адвокатският съвет на адвокатската колегия, чийто член желае да стане адвоката, се произнася в едномесечен срок от подаване на заявлението.

(4) Решението на адвокатския съвет подлежи на обжалване по реда на чл. 7, ал. 2-4 пред Висшия адвокатски съвет, решението на който е окончателно.

(5) В едноседмичен срок от влизането в сила на решението по ал. 3, адвокатският съвет на приемащата колегия извършва отбелязване в регистрите на адвокатите, на младшите адвокати и на чуждестранните адвокати, уведомява предишната колегия и изисква от нея досието на адвоката.

5. Създава се нов чл. 23в със следното съдържание:

Чл. 23в. (1) По искане на клиент на починалия адвокат, Адвокатският съвет може да изиска от неговите наследници да предадат по опис адвокатските му книжа.

(2) Адвокатският съвет по искане на клиента на починалия адвокат взема решение за тяхното разпределение между членовете на колегията по ред, определен от него.

6. Чл. 144, ал. 2 се изменя така:

(2) Изпълнението на дисциплинарното наказание по чл. 133, ал. 1, т. 4 и 5 започва да тече от вписването в регистри на адвокатите, на младшите адвокати и на чуждестранните адвокати.

В заключение Висшият адвокатски съвет счита, че при промените в правомощията на Председателя на НБПП и предоставянето на правото му да взема решения за предоставяне на правна помощ по чл. 21, т. 3 от ЗПП следва да се подходи пропорционално, като се отчете и необходимостта от актуалност на информацията за правата на адвокатите, които ще бъдат

определяни да осъществят допусната правна помощ по реда на новата ал. 3 на чл 25 от ЗПП.

Висшият адвокатски съвет се надява, че направените в настоящото становище бележки и предложения, ще бъдат полезни на законодателя и ще бъдат взети предвид още на тази фаза от законодателния процес и изготвянето на окончателния проект на ЗИДЗПП.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА

